



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Μάρκου Άντωνίνου άύτοράτορ[ος], των είς έαυτόν Βίβλίον η.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

244 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

κρινονικόν, δὴ λόγως κατὰ δεύτερον ἑαυτῆς κεί-
νη. Ὅταν σὺ δὲ πεπονηκώς ἦς, καὶ ἄλλοθ' εὖ
πεπονηθώς, τί ἐπιζητεῖς τρίτον πᾶρα ταῦτα
ὡσπερ οἱ μωροὶ ἢ καὶ δοξαὶ δὲ πεπονηκοίαι, ἢ
ἢ ἀμοιβῆς τυχεῖν. Οὐδέ τις κἀμνη ὠφελόμενθ',
ὠφέλεια ἢ πρᾶξις κ' φύσιν. μὴ εἴη κἀμνη ὠφε-
λέμενθ', εἴ ἢ ὠφελῆς. Ἡ τῶ ὅλα φύσις ἰδί-
τῶ κοσμοποιίαν ὤρμησεν. νῦν ἢ ἦτοι πάνθ' ἰδι-
νόμνοι κατ' ἐπακροῦθ' ἵσθαι γίνεταί, ἢ ἀλόγι-
σα καὶ τὰ κλειώτατά ὄσιν, ἐφ' ἃ ποιῆται
ἰδίαν ὄρμητι δ' τῶ κόσμου ἡγεμονικόν. εἰς πολ-
λά σε γαλιωτότροπος ποιήσεται, ὅσο μνημο-
νυόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν Βιβλίων η'.



Αἱ ὄσο πρὸς τὸ ἀκροῦθ' ὄσιν φέ-
ρεθ', ὅτι ἐκ' ἐπιδιδάσκει τὸν βίον
ὄσιν, ἢ τὸν γε ἀπὸ νεότητ' ὄσιν
φιλόσοφον βεβιωκέναι. ἀλλ-
λά πολλοῖς τε ἀμοιβῆς, καὶ αὐ-
τὸς σε αὐτῶ δ' ἦλος γέγονας, πόρρω φιλοσοφίας
ἔν. πρὸς φέρει εἴη, ὡς τῶ μὲν δοξαὶ τῶ τῶ φι-
λοσοφίας

λουπόφου κτήσασθ, ἐκέπι σοι ῥάδιον. αὐτα γρ
 νίξεται δὲ καὶ ἡ ὑπόθεσις. εἴπορ οὖν ἀληθῶς
 ἐώρακας ποῦ κείται δ' ἰσχυρὰ, δ' μὲν π
 δόξας, ἀφες ἀρκέσθητι δὲ, εἰ κ' ἂν δ' ἰσχυρὸν τῷ
 βίου ὅσον δὴ ποτε ἢ σὴ φύσις θέλει βιώσειν. κα
 τανόησον ἔν τῃ θέλει, καὶ ἄλλο μὴ δὲ πῶς ἀ
 τῶ. πεπερασμένον γὰρ πῶς ἀπολαύσεις,
 ὅσα μὲν εἴδωσ' ἢ ζῆλον. ἐκ δὲ συλλογισμοῖς,
 ἐκ δὲ πλούτῳ, οὐκ εἰ δόξῃ, οὐκ εἰ ἀφραδίῃ,
 οὐδ' αὖτις ποῦ ἔν ὅσιν; εἰ τῶν ποιῆν, ἢ ὑπὸ ζῆ
 τῆ ἢ τῷ ἀνθρώπου φύσις. πῶς ἔν ταῦτα ποιή
 σει; ἐπὶ δὲ ἰσχυρὰ ἔχει ἀφ' ὧν αἰ ὁρμαὶ καὶ αἰ
 πρῶξας. τίνα δὲ ἰσχυρὰ; τὰ πῶς ἀγαθῶν καὶ
 κακῶν. ὡς οὐδ' αὖτις μὲν ἀγαθῶν ὄντ' ἀνθρώ
 πῳ, ὅ οὐχὶ ποιῆ δίκαιον, σώφρονα, ἀνοφθίον,
 ἐλπίστον, ἔδονός δὲ κακῶν δ' οὐχὶ ποιῆ τῶν
 τίνα τοῖς ἐρημνῶσι. Καθ' ἐκείνῳ πρῶξας ἐ
 ρώτα σεαυτὸν, πῶς μοι αὕτη ἔχει, μὴ μετα
 νοήσω ἐπ' αὐτῇ, μικρὸς καὶ τέθνηκα, καὶ
 πάντ' ἐκ μέσου. τί πλεόνος ὑπὸ ζῆτῳ, εἰ δ'
 πρὸν ὄργον ζώου νοεροῦ καὶ κρινῶ νικῶ καὶ ἰσ
 νόμος θεῶν. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Γάιος, καὶ
 Ρομπήιος τὴ πρὸς Διογένη, καὶ Ἡρακλειτον,
 καὶ Σωκράτη; οἱ μὲν γὰρ εἶδον τὰ ἰσχυρὰ,
 καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς ὑλάς, καὶ τὰ ἡγεμονί
 καὶ ὡς αὐτῶν ταῦτά. ἐκεί δὲ ὅσων πρῶξας, καὶ

δαλεία πόσων, ὅτι οὐδὲν ἦτον τὰ αὐτὰ ποιή-
 σασσι, καὶ οὐ διαρραγῆς. Τὸ πρῶτον μὴ παράσσο.
 πάντα γὰρ κ' ἐπὶ τῷ τῷ ὄλου φύσει, καὶ ὀλί-
 γου χρόνου, εἰς ἑξάμην ἔσθ', ὡσπερ εἰς Ἄ-
 ρδιανός, εἰς Ἀύγουσθ'. ἔπειτα ἀταμίσις ἐς
 τὸ πρῶτον, ἴδε αὐτὸ, καὶ συμνημονύσις, ὅτι
 ἀγαθὸν σε ἀνθρώπων εἶν' εἶ, ὅτι τῷ ἀνθρώ-
 πῳ ἡ φύσις ἀπατεῖ, πρῶτον ἴσσο ἀμετατρε-
 πῆ, καὶ εἰπὲ ὡς δικαιοτάτη φαίνεται σοι, μό-
 νον δὺμένως, καὶ αἰδημόνως, ὅτι αἰντωκεῖται.
 Ἡ τῷ ὄλου φύσις ἴσσο ὄρον ἔχει, τὰ ὡς ὄν-
 τα ἐκεῖ μεταπιθῆναι, μεταβάλλειν, αἰετὸν αἰ-
 θον καὶ ἐκεῖ φέρειν. πάντα τροπαί, ὄνχ ὡς φο-
 βηθῆναι, μή τι καινόν. πάντα σωήθη. ἀλλά
 καὶ ἴσσο αἰ ἀκρμεμήσις. Ἀρκεί ὅτι πάντα φύσις
 ἑαυτῇ ὄνοδ' ὄση φύσις ὄλογική ὄνοδ' εἶ, ὅτι μὴ φαι-
 τασίσις. μήτε ἴσσο μήτε ἀδήλω συγκατα-
 πιθεμένη. τὰς ὄρημας ὄ ὄδι τὰ καινωνικά ὄργα
 μόνα ἀπθιδύνασα, τὰς ὄρημας δ' ἐ καὶ τὰς ὄκ-
 κλίσις ὄ ὄφ' ἡμῶν μόνον πεποιτημένη. ὄ δ' ὄπο
 τ' καινῆς φύσεως ἀκρμεμόμλιον, πάντα ἀπαζομέ-
 νη. μέρθ' ὄ αὐτ' ὄσιν. ὡς ἡ τῷ φύλλου φύσις τῷ
 τῷ φυτῷ φύσεως. πλὴν ὄτι ἐκεῖ μὲν ἡ τῷ φύλ-
 λου φύσις, μέρθ' ὄσι φύσεως καὶ ἀναιδήτου, ἡ
 ἀλόγου, καὶ ἐμποδίζεσθαι διωαμμένης. ἡ δ' ὄ τῷ
 ἀνθρώπου φύσις, μέρθ' ὄσι ἀναιδήτου φύ-
 σεως

σεως καὶ νοεῶς καὶ δικαίας· εἴ γε ἴσως καὶ
κατ' ἀξίαν τῶν μερισμῶν χρόνων, ἑστίας, αἰπίου,
εὐεργείας, συμβολσεως, ἐκείσοις ποιεῖται. σκη-
πὸς δὲ, μὴ εἴ τὸ πρὸς τὸ ὄν ἴσον δὴρήσεις ἐπὶ πάν-
τος. ἀλλὰ εἰ συλλήβδω τὰ πάντα. τῶν δὲ πρὸς
ἀθροῦς τὰ τῶν ἐτόρ' ἀναγινώσκην ἔκ' ἔξεστιν· ἀλ-
λά ὑβριν ἀνείργην ἔξεστιν, ἀλλὰ ἠδονῶν καὶ πό-
νων καὶ θυπὸν τὸρ' εἶν ἔξεστιν· ἀλλὰ τῶν δοξαρίου
ὑπεράνω εἶν ἔξεστιν· διὰ ἀναπαθήτοις καὶ ἀ-
χαίτοις μὴ θυμῶσαι, πρὸς ἐπὶ κήδεας αὐ-
τῶν ἔξεστιν. μηκέτι σου μηδεὶς ἀκρόσῃ καταμεμο-
φομένης τὸν αὐτῆ βίον. μηδὲ τὸν σεαυτῶ. ἢ με-
τανοῖα ὄσιν ἐπὶ πληφίς τις ἑαυτῶ, ὡς χρῆσιμόντι
πρῶτον. τὸ δὲ ἀγαθὸν χρῆσιμόντι πρῶτον εἶν, καὶ
ἠδονῶν αὐτῶ τῶ ἀγαθῶ καὶ καλῶ ἀνδρῶ.
οὐδέ τις δ' αὐτῶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ μετανοή-
σεια, ἠδὲ τῶ ἠδονῶ πῶνα πρὸς ἐκεία. ἔτε ἀρα
χρῆσιμόν, ἔτε ἀγαθὸν ἠδονῶ. ἔτε τί ὄσιν αὐτῶ
καθ' ἑαυτὸ τῆ ἰδίᾳ κατασκυβῆ, τί μὲν τὸ ἐσιώ-
δες αὐτῶ καὶ ὑλικὸν· τί δὲ τὸ αἰπὸς, τί δὲ
ποιεῖ αὐτῶ τῶ κόσμῳ· πόσον δὲ χρόνον ὑπὸ ἴσασται.
Ὅταν δὲ ὑπὸν δυσχερῶς ἐγείρη, ἀναμνη-
σκου, ὅτι καὶ τῶ κατασκυβῶ ἔν ὄσιν, καὶ καὶ
τῶ ἀνθρώπινῳ φύσιν, δὲ πρῶτον κωνωνικῶς
ἀρδιδόσαι. τὸ δὲ κατὰ φύσιν, κωνὸν καὶ τῶ
ἀλόγῳ ζώων. ὁ δὲ κατὰ φύσιν ἐκείσῳ, ἔτε
π 5 οἰκείο-

δικαιοτέρου καὶ προσφύτερον, καὶ δὴ καὶ προ-
 σπινέστερον · διηνεκῶς καὶ ὑπὲρ πάσης εἰ οἶός τε
 φαντασίας · φυσιολογεῖν, παθολογεῖν, Δι-
 λεκτικὸν εἶναι ὡς αὐτὸ τυχαίης διδύς σου τῶ
 πρόλεγε. ἔτ' ὅτι, τίνα δόγματα ἔχει πρὸς ἀγα-
 θῶν καὶ κακῶν; ἢ π' πρὸς ἡδονῆς ὡς πόνου καὶ τῶν
 ποικιλικῶν ἐκείνου, καὶ πρὸς δόξης, ἀδοξίας,
 θανάτου, ζωῆς. βιασθὲ τίνα δόγματα ἔχειν ἔ-
 δὲν θαυμαστὸν ἢ ξύλον μοι δόξῃ, εἰὰν τὰ ἴδινα
 ποιῆ. Ὁ μνησθῆναι, ὅτι ἀναγκάζει ἔτ' ὡς ποι-
 εῖν. Μνησθῆναι ὅτι ὡς ἀεὶ ἀρχὸν ξονίζεαι, εἰ ἡσυχῆ
 σὺ καὶ φέρῃ, ἔτ' ὡς εἰ ὁ κόσμος τὰ δὲ τίνα φέρει,
 ὡς ἔστι φορός. Ὁ ἰατρῶν ἢ καὶ κυβερνήτη, ἀρχὸν ξο-
 νίζεαι εἰ πεπερεχον ἔτ' ὅτι, ἢ εἰ ἀπὸ τίποτα γέγο-
 νεν. Μνησθῆναι ὅτι ὁ δὲ μετατίθεσθαι ἔτ' ὡς
 τῶν διορδοῦντι, ὁμοίως ἐλδύθερον ἔστι. σὺ γὰρ
 ἐνέργειαι καὶ πρὸς τὴν ὁρμὴν ὡς κρίσιν, ὁ δὲ ὡς
 καὶ νοῦν δὲν σὸν πδρανομένη · εἰ μὲν ὑπὲρ σοί, πῶς
 αὐτὸ ποιῆς, εἰ δὲ ἐπ' ἄλλω, τίνα μέμφῃ; τοῖς
 ἀτόμοις, ἢ τοῖς θεοῖς, ἀμφότερα μακρῶς ἔ-
 δονὶ μεμπέον. εἰ μὲν γὰρ διώσθαι, διαρῶσθαι
 τὸδε πρῶτον αὐτό · εἰ ἢ ἔσθαι μὴ διώσθαι, πρὸς
 τί ἐπὶ σοὶ φέρῃ ἢ μέμφασθαι; εἰ καὶ γὰρ ἔδεις
 ποικιλικῶν. Ἐξω τῶν κόσμου δὲ ἀφ' ἑαυτὸν οὐ τίποτα,
 εἰ ὡς μὲν ὡς μεταβάλλει, ὡς ὡς Δι' ἀλλο-
 ται εἰς τὰ ἴδια, ἢ σοὶ χεῖρά ἔστι τῶν κόσμου καὶ σά,
 ὡς

καὶ αὐτὰ δὲ μεταβάλλει, καὶ οὐ γογγύζει. ἔ-
 καστον πρὸς π γέγονεν, ἵππῳ, ἄμπελῳ, π
 θαυμασίαις; καὶ ὁ ἥλιος ἔρει πρὸς τὴν ὄρσον γέ-
 γονα, καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ. σὺ δὲ πρὸς τί; τὸ ἦδε
 αὐτὰ; ἴδε εἰ ἀνέχεται ἡ ἀνοία. ἡ φύσις ἐσώχα-
 σαι ἐκείνου. οὐδὲν ἔλασσον τ' ἀφ' ἡμέρας, ἢ τ'
 ἀρχῆς τε καὶ διεξαγωγῆς. ὡς ὁ ἀναβάλλων πῦρ
 σφαίρα. τί ἐν ἀγαθὸν θεῶν σφαιρίῳ ἀναφερο-
 μένῳ, ἢ κακὸν κατὰφερομένῳ, ἢ καὶ πεπωκῆτι;
 τί δὲ ἀγαθὸν τῆ κομφόλυγι (σωετώση, ἢ κα-
 κὸν ἀφ' αὐθέρση; τὰ ὅμοια ἢ καὶ ἡ λύχνη. ἐκ-
 τρεφον, καὶ θεῶν οἷον ὄσι, γηραῖον ἢ οἷον γίνε-
 ται, νοσηῖον ἢ, πορνύον, βραχύσιον ἢ, καὶ ὁ
 ἐπιπῶν, καὶ ὁ ἐπιπῶν, καὶ ὁ μνημονόμων,
 καὶ ὁ μνημονόμων. πρόστι δὲ καὶ ἐν γῆ
 νία τούτου τῷ κλίματι, καὶ οὐδὲ ἐν ταύται
 πάντες συμφωνοῦσι, καὶ οὐδὲ αὐτὸς τις ἐαυ-
 τῷ, καὶ ὅλη δὲ ἡ γῆ στιγμή. πρόστι τῷ ἔσο-
 κημένῳ, ἢ τῷ ὄσμητι, ἢ τῆ ἀεργείᾳ, ἢ θεῶν
 σημασιολογίᾳ. δικαίως ταῦτα πᾶσι. μάλ-
 λον ἢ θεῶν ἀγαθὸς αὐτίον γενεᾶς, ἢ σήμερον
 εἶν. πρόστι τί; πρόστι ἐπ' ἀνθρώπων δι' ἡμᾶς
 ἀναφέρων. συμβαίνει τί μοι, δέχθημι, ἡδὲ ὄσ-
 θεοὺς ἀναφέρων, καὶ πῶ πάντῃν πηγῶν, ἀφ'
 ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρένεται. ὅτι οἷον
 οἱ φαίνεται δ' ἄλλοι; ἔλαιον, ἰσρώς, ῥύπον,
 ὕδωρ,

ὕδωρ, γλοιῶδες, πάντα σικχαῖα. τοῖδόν παῖ
 μέρος τ' βίβ, ἢ πᾶν ὑποκείμενον. Λέκιμα Οὐν-
 ρον, ἔτα Λέκιμα Σεινδῶνα. Μάξιμον, ἔτα Σε-
 κένδα, ὑδιτύχανθ Δίοπρον, ἔτα ὑδιτύ-
 χανθ Φαυσίαν, Ἀντωνίνθ. ἔτα Ἀντωνίνθ
 ποιῶτα πάντα. Κέλερ, Ἀδριανόν· ἔτα Κέ-
 λερ. Οἱ ἰδμεῖς ἐκάνο, ἢ προγνωστικῆ, ἢ τετυφα-
 μνοι, πῶ; οἶον δεμῆς μλι, χιάραξ καὶ Δημή-
 τειθ ὀπλατωνικός, Σένδαίμων, καὶ ἔτι
 τοῖδθ. πάντα ἐφήμερα, τεθνηκότα πάλαι,
 εἴοιοι μλι ἔδε ἔπ' ὀλίγον μνημονοῦθέντες· οἱ ἰδ
 μύθες μεταβαλόντες· οἱ δὲ ἦδη καὶ ἐκ μύθων
 ἰζήτηλοι. τέτων οὖν μεμνήαθ ὅτι δέσει ἦτοι
 σκεδαοθῆναι τὸ συγκριμάπρον σου, ἢ σβεσθῆ-
 ναι δ' ἄπνομαπρον, ἢ μετασθῆναι, καὶ ἀλλαχῶ
 κταταχθῆναι. δύφροζυῶν ἀνθρώπων, ποιῶν
 τὰ ἴδια ἀνθρώπων. ἴδιον ἰ ἀνθρώπων δύνοια πρὸς
 τὸ ὁμόφυλον, ὑπὸρόρασις τῆν αἰσθητικῶν κι-
 νήσεως, διακρισις τῆν πιθανῶν φαινα-
 σιῶν, ὑδιθεώρησις τ' τῆν ὄλγον φύσεως, ὅτ
 κατ' αὐτῆν γνομῶν. Ζεῖς χέσεις· ἢ μλι πρὸς τὸ
 αἶπον ε' ὑποκείμενον· ἢ ἰ πρὸς τῆν θεῖαν αἰτίαν,
 ἀφ' ἧς συμβαίνει πᾶσιν πάντα· ἢ ἰ πρὸς τὸν συμ-
 βιθῆντα. ὁ πόνθ ἦτοι ἔσθ' σώματι κακόν, ἔκον
 ἀρφαίνεσθαι ἢ τῆ ψυχῆ· δὲ ἰ ἔξεστιν αὐτῆ πᾶν ἰ
 δῖαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσεν, καὶ μλι
 ἔσθ'

Ἐπολαμβαίνην ὀπιρκόν. πάσα ῥ' κρίς, Ἐδρ-
 μή, καὶ ὄρεξις, Ἐκκλισις, ὄδον, Ἐδέν κακόν
 ὧδε ἀναβαίνει. Ἰζάλφι τὰς φαντασίας, Ἰωε-
 ρὸς σεαυτῷ λέγων νῦν ἐπ' ἐμοὶ ὄσιν, ἵνα αὐτῷ
 τῆ τῆ ψυχῆ μηδεμία πονηρία ἦ, μηδὲ ὑδιδυ-
 μία, μηδὲ ὄλως ταραχῆ τις ὀμὰ βλέπων πάν-
 τα ὀποῖα ὄσιν, χῶμοι ἐκάσω κατ' ἀξίαν μέ-
 μηθ' αὐτῆς τ' Ἰζασίας, κτ' φύσιν λαλεῖν, κὶ αὐ-
 συγκλήτω, Ἐπὲς πάνθ' ὀντινδον κατ' ἰσως. μὴ
 πῶδ' ἰανῶς ὑγῆ λόγῳ χῆσθ. Αὐλῆ Αὐγῆσθ,
 γωνῆ, θυγάτηρ, ἔγγονοι, πέρονοι, ἀδελφῆ, Ἀ-
 γρίππας, συγγονῆς, ὀικεῖοι, ὀίλοι, Ἄρφος, Μα-
 κήνας, ἰαροὶ, θύτ', ὀλης αὐλῆς θάνατος, εἴτα ἔ-
 πιθι τὰς ἄλλας, μὴ κατ' ὀνός αὐθῶπρ θάνατον
 ὀῖον Πομπηίων. κακῆνο ὄσ' ὑδιδυρ φόρμνον ὄσις
 μῆμασιν, ἔρατος τῆ ἰδῆς γένεσ ὑδιδυρ γένεσθ.
 πῶσα ἐπῶδαθησαν οἱ πρὸ αὐτ' ἵνα διαδοχόν
 ἵνα κατ' ἀλίπωσιν. εἴτα, ἀνάγκη ἔρατον ἵνα
 γένεσθ. πάλιν ὧδε ὄλως γένεσ θάνατον Ἰωλι-
 θῆναι δ' εἶ τὸν βίον, κτ' μίαν πρῶξιν. καὶ εἰ ἐκεί-
 σθ τὸ ἑαυτ' πῆέχει ὡς οἶόν τε ἀρεκῆσθ. ἵνα
 δὲ τὸ ἑαυτ' ἀπέχει, ὄδὲ εἰς σε κωλύσθ διῶα τ.
 ἀλλά σῆσε ταὶ π' ἔξωθεν; ὄδὲν, εἰς γε τὸ δικαίως
 Ἐωφρόνως καὶ ὄυλογῆσθ. ἄλλο δὲ ἵε ἵσως ἐ-
 νεργητικόν κωλυθήσεται; ἀλλά τῆ πρὸς αὐτὸ
 τὸ κώλυμα θύαρεσῆσει, καὶ τῆ ὑδῆ τὸ διδόμενον
 ὄυγνώ-

θυγάμωνι μεταβάλσει διδύς ἄλλη πρᾶξις ἀν-
 πικρῆ δίσταται, εὐαρμόσσοσα εἰς τὴν σώματι
 πῶς ἢ ὁ λόγος. ἀτύφως μὲν λαβῆν, διλύτως ὃ
 ἀφ᾿ ἑναι. Εἴ ποτε εἶδες χεῖρα ἀρκκεκημυλίω, ἢ
 πόσα ἢ κεφαλῶν ἀρτεμημυλίω χωεῖς πῶς πο-
 τε ἀρτῶ λοιπῶ σώματῶ κημυλίω, τοιοῦτον
 ἑαυτὸν ποιῆ, ὅσον ἐφ' ἑαυτῶ ὁ μὴ δέλων τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ ἀρχίζων ἑαυτὸν. ἢ ὁ ἀκρινὸν ἠτόπ
 τι πρᾶσων. ἀπερρίψαι πῶς πῶτε ἀρτῶ κῆ
 φύσιν ἐνώσεως. ἐπεφύκεις γὰρ μέρος. νῦν σε κυ-
 τὸν ἀπέκοφας. ἀλλ' ὡδε κημυλίω ἐκείνο, ὅπ' ἐξεστ
 ὅτι πάλιν ἐνάσσοι σεαυτὸν, ὅσο ἀλλο μέρῶ εἰθενί
 θεὸς ἐπέβη, χωριθῆντι, ὅσ' ὄσ' κωπῆντι, πάλ-
 λιν βωελθῆν. ἀλλὰ σκέψαι τὴν χρηστότητα, ἢ
 τεπίμηκε τὸν ἀνθρώπον. καὶ γὰρ ἵνα τὴν ἀρχὴν
 μὴ ἀρρῆρα γῆ ἀρτῶ ὄλου, ἐπ' αὐτῶ ἐποίησε
 καὶ ἀρρῆρα γῆ πάλιν ἐπανελθῆν καὶ συμφῆ-
 ναι, καὶ τὴν τῶ μέρους τάξιν ἀρραβῆν ἐποίη-
 σαι. ὡσπερ τὰς ἄλλας διωαμεις ἕκαστῶ τῆν
 λογικῶν χεδὸν ὅσον ἢ τῆν λογικῶν φύσις. ὅτως
 καὶ ταύτῃ πῶς αὐτῆς εἰλήφαμεν. ὅν τρόπον ῥ
 ἐκείνη πᾶν ῥ ὀνισάμενον καὶ ἀνπεβαῖνον, ὡδι-
 πῶς τῆρεπει, καὶ κη. τα τὰ ὅσ' εἰς τὴν εἰμαρμέ-
 νῃω, καὶ μέρῶ ἑαυτῶ ποιῆ, ὅτως καὶ τὸ λογ-
 κῶν ζῶον' διώαται πᾶν κώλυμα, ἕλλω ἑαυτῶ
 ποιῆν. καὶ χῆσθαι αὐτῶ ἐφ' ὅσον ἀν' ἢ ὄρμησε.

Μὴ σε συγχέτω ἢ τῷ ὅλου βίου φαντασία·
 μὴ συμπυκνῶσι ἐπίπονα οἷα καὶ ὅσα πιθανὸς
 ὑπὸ γυνῆσθ'. ἀλλὰ καθ' ἕκαστον τῶν πρῶτων,
 ἐπὶ πρῶτα σεαυτὸν, τί τῷ βίου τοῦ ἀφόρητον
 ἀνύποιον αἰχμωθῆσθαι γὰρ ὁμολογήσῃ. Ἐπει-
 τα ἀναμύμησθε σεαυτὸν, ὅτι ἔτε δ' ἔμελλον,
 ἔτε δ' ἔπρωχῆσθαι βαρεῖ σε; ἀλλὰ αἰετὸ πῶν.
 ἴσθ' ὅτι καὶ τασομικρῶνται, ἐὰν αὐτὸ μόνον τα-
 ειοείησθαι, καὶ ἀπελεύχῃς τὴν διάνοιαν, εἰ πρὸς
 ἴσθ' ἡλὸν ἀντέχειν μὴ δύναται. Μὴ πῶν πα-
 ρακίθῃται τῇ τῷ κρείον σαρῶ, Πάνθειαν, ἢ Πέρ-
 γαμθ', τί δὲ τῇ Ἀθιανῶν, Χανείας ὁ Διό-
 τιμθ'; γελῶν. τί δὲ εἰ πρὸ κίθῃται, ἔμελλον
 αἰσθῆσθαι; τί δὲ εἰ ἡδῶν ἄνονθ', ἔμελλον ἡδῆσε-
 θῆσθαι; τί δὲ εἰ ἡδῶντο, ἔμελλον εἶποι ἀθάνατοι εἶν;
 οὐκ ἔστι τούτους πρῶτον μὲν γράσας ὁ γέροντας
 χυδαίουτῶς ἔμαρτο, ἔτα ἀρθῆσθαι. τί
 ἔν ὑστερον ἔμελλοις ἐκείνοι ποιῆν τῶν ἀρθῆ-
 νόνη; γράσων πῶν τῶντο, καὶ λυθρον ὁ θυ-
 λάκῳ. εἰ δυνάσθαι ὅξυ βλέπειν, βλέπε κρι-
 νων φησὶ σοφώτατοις. δικαιοσύνης κατεξανα-
 σαπκίω ἀρετῶν οὐχ ὁρα ὁ τῇ τῷ λογικῶ ζῶσθαι
 κατὰ σκευῆ. ἡδῶν δὲ ὁρα, τὴν ἐγκράτειαν.
 ἐὰν ἀφέλῃς τὴν σὺν ὑπόληψιν πρὸ τῷ λυ-
 πῆν σε δοκῶνθ', αὐτὸς ὁ τῷ ἀσφαλεσά-
 τῳ ἔσθῃσθαι. τίς αὐτός; ὁ λόγθ', ἀλλ' οὐκ εἰμὶ
 λόγθ'.

λόγῳ ἔσω. ἔκουν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἑαυτὸν
 μὴ λυπεῖται. εἰ δὲ πᾶσι κακῶς ἔχει, ἕως
 λαβέτω αὐτὸ πᾶσι αὐτῶ. Ἐμποδισμὸς αἰσθη-
 σεως, κακὸν ζωτικῆς φύσεως. Ἐμποδισμὸς ὁμοίως
 ὁμοίως κακὸν ζωτικῆς φύσεως. ἐστὶ δὲ πᾶσι ὁ-
 μοίως Ἐμποδιστικὸν καὶ κακὸν τῆς φητικῆς κα-
 τακτικῆς. ἔτως τοίνυν Ἐμποδισμὸς νῆ, κακὸν
 νοεράς φύσεως. πᾶσι δὲ ταῦτα, ἵνα σε αὐτὸ με-
 τὰ φερε. πόνος, ἡδονὴ ἀπὸ ταύτων. ὅψε δὲ ἡ αἰσθη-
 σις ὁρμητικὴ πᾶσι ἐγλύετο; εἰ μὲν αἰσθητικῆς
 ῥέτως ὄραμα ἡδὴ ὡς λογικῆς κακὸν. εἰ δὲ κρινόν
 λαμβάνει, ἔπω βίβλαται, ἔδὲ ἐμπεπόδισται.
 τὰ μὲν τοῖς τῶ νοῦ ἰδῶ ἔδὲ εἰς ἄλλῳ εἴωθεν Ἐμπο-
 δίξην. τὰ τὰ γὰρ, ἔ πῦρ, ἔ σίδηρος, ἔ τύραννος,
 ἔ βλασφημία, ἔχ ὅτις ἀπὸ ταύτων ὅταν γλῆν
 σφῆρῳ, κυκλοτόρης μὲν. οὐκ εἰ μὴ ἀξίῳ Ἐ-
 μαυτὸν λυπεῖν, ἔδὲ γὰρ ἄλλον πᾶσι ἔκον Ἐ-
 λύπησα. ἔ φραγὴ ἄλλον, ἄλλο ἔμέ δὲ ἐὰν ἕγες
 ἔχω τὸ ἡγεμονικόν, μὴ ἀφροσύνη, μὴτε ἀν-
 θρωπῶν πᾶσι, μὴτε τῶ ἀνθρώποις συμβαινόντων
 ἄλλὰ πᾶσι δὲ μὲν ὁφθαλμοῖς ὄραται, καὶ
 δεχόμενοι, ἢ χρώμενοι ἐκείνων κατ' ἀξίαν. ἔδὲ ἢ
 ἰδῶ δὲ χρόνον σε αὐτῶ χαλεπῶ. οἱ τῶ ἕστερο-
 φημίαν μᾶλλον δῶκοντες, ἔ λογίζονται, ὅτι
 ἄλλοι τοῖς τοῖς μέλλουσιν ἐκείνοι εἶναι, οἳ εἰσὶν ἔτοι-
 ἔς βαρύνται, κακῆνοι δὲ θνητοί. τί δὲ ὄλας
 πρὸς

πρὸς σὲ αὖ ἐκείνοι φωναίς τοιαύταις ἀπηχά-
 σιν, ἢ ὑπόληψιν βιαύτῳ πᾶσι σὲ ἔχουσιν. Ἄρον με
 καὶ βαλλεῖσθε δέλφας. ἐκεῖ γὰρ ἔξω τὸν ἐμὸν δαί-
 μονα ἴλεων, τὰτ' ἐστὶ ἀρκυμλῶν ἐν ἔργῳ ὁ ἀνε-
 γοῖν κ' ἔξῃς τῆ ἰδίᾳ κατασκυμῆ. ἀρα ἴσῳ ἀξιον,
 ἵνα δὲ αὐτὸ κακῶς με ἔχη ψυχῆ, καὶ χείρον ἐαυ-
 τῆς ἢ, τα πνευμλῆ, ὀρεγομλῆ, ζωδυομλῆ, πην-
 ρομλῆ; καὶ τί δὲρῆσθ τὰτ' ἀξιον; Ἀνθρώπω οὐ-
 δένι συμβαίνῃ πιδυάται, ὃ ἐκ ὄσιν ἀνθρωπικὸν
 σύμπῳμα. ἔδ' ἐ βοῖ, ὃ ἐκ ἐστὶ βοικόν. ἔδ' ἐ ἀμ-
 πέλω, ὃ ἐκ ἐστὶ ἀμπελικόν. ἔδ' ἐ λίθω, ὃ ἐκ ἐστὶ
 λίθω ἰδίου. εἰ δὲν ἐκάσῳ συμβαίνῃ, ὃ καὶ εἴωθεν,
 ἢ πέφυκεν, τί αὖ δυοχεραίνοις; ἔ γὰρ ἀφόρη-
 τὸν σοὶ ἐφερον ἢ κοινὴ φύσις. εἰ μὲν διὰ πὶ τῆ ἐκ-
 τὸς λυπῆ, ἐκ ἐκεῖνό σοι ἀνοχλῆ, ἀλλὰ δ' οὐκ
 πᾶσι αὐτῷ κείμα. ἴσῳ δὲ ἠδὲ ἴθαλίται ἐπὶ
 σοὶ ὄσιν. εἰ δὲ λυπεῖ σὲ πὶ τῆ ἐν τῆ σῆ δὲρῆσει,
 τίς ὀκρλῶν διορῶσαι δ' δόγμα; ὁμῶς δὲ ὁ
 εἰ λυπῆ, ὅπ' ἐχί δ' δέ τι ἀδργῆς ὑγίης σοὶ φαι-
 νόμῳ, π' ἐχί μάλλον ἀνεργῆς ἢ λυπῆ; ἀλλὰ
 ἰχυρότῳρον τι ἀίσαται. μὴ δὲν λυποῦ. ἔ γὰρ πα-
 ρα σὲ ἢ αἰτία τῷ μὴ ἀνεργῆσαι. ἀλλὰ οὐκ ἀξιολο-
 γῶ μὴ ἀδργουμλῶν τούτου. ἀπὶ θὶ οὐκ ἐκ
 τοῦ ζωὶ δὲ μλῆς, ἢ ὁ ἀνεργῶς ἀκρῶν ἴσῳ
 ἴλεως τοῖς ἀίσαμένοις. Μέννησο ὅπ' ἀκαταμολ-
 χητολ γίνεται τὸ ἠγέμονικὸς, ὅταν εἰς ἐαυτὸ

συσφραφῶν ἀρκεῖται ἢ ἐαυτῶ, μὴ ποιοῦντι ὁ μὴ δέ-
 λει, καὶ ἄλλοις παρατάξεται. τί δὲ ὅταν καὶ
 μετὰ λόγου πῶς καμμένως κρινῆ πῶς πινθ
 Διὰ τῶν ἀκρόπολιν ὅσιν ἠέλθουθερα παρθῶς
 διάνοια. οὐδέ τις γὰρ ὀχυρώτερος ἔχει ἀνδρα-
 ποθ, ἐφ' ὃ κατὰφυγῶν ἀνάλειπθ λοιπὸς
 αὐτῶν. ὁ μὲν δὲ μὴ ἐωρακῶς τῶν, ἀμαθῆς. ὁ δὲ
 ἐωρακῶς καὶ μὴ κατὰφύγως, ἀτυχῆς. Μὴ
 δὲ πλείον σαυτῶν λέγει, ὡν αἱ προηγουμένη
 φαντασίαι ἀναγγέλουσι. ἠγγελλται ὅτι ὁ
 δῆνα σε κακῶς λέγει. ἠγγελλται τῶν δὲ ὅτι
 βιβλαται, οὐκ ἠγγελλται. βλέπω ὅτι νοσεῖ τὸ
 παιδίον. βλέπω. ὅτι δὲ κινδυνῶν, οὐ βλέπω.
 οὕτως δὲ μὲν αἰεὶ ὑπὸ τῆν πρῶτως φαντα-
 σίας, καὶ μηδὲ αὐτῶν ὁδοθεῖς ἐπιλέγει, καὶ
 οὐδέ τις σοι γίνεται. μαῶμος δὲ ἐπὶ εὐχῶς γνω-
 εῖτως ἐκαστα τῆν αὐτῶν κόσμῳ συμβαινόντων.
 σικυθ πικρὸς, ἄφες. βάλτοι αὐτῶν ὁδῶν, ἐκ-
 κληθῶν. ἀρκῆ, μὴ πρόσεπέπης. τί δὲ καὶ ἐ-
 γινετο ταῦτα αὐτῶν κόσμῳ. ἐπεὶ κατὰ γλα-
 αθῆσιν ἔστω ἀνθρώπου φυσιολόγου, ὡς αὐτῶν καὶ
 ἔστω τέκτονθ καὶ σικυτίως γλααθῆς, κα-
 ταγινώσκων ὅτι αὐτῶν ἐργασθεῖω ξέσματα καὶ
 πῶς τμήματα τῆν κατὰ σκυδαζομένησιν ἄρῶν.
 καὶ τοι ἐκείνοι γε ἔχουσι ποῦ αὐτὰ ῥήψωσις. ἠ-
 δὲ τῆν ὄλθως φύσις, ἔξω οὐδὲ ἔχει, ἀλλὰ τὸ
 θαυμαστῶν

θαυμασὸν τῆς τέχνης ταύτης ὄσιν, ὅτι παρο-
 είσασα ἑαυτῷ, παῦ δ' εἴδον ἀφ' αὐθιγῆς
 καὶ μαρτυροῦν καὶ ἀχρηστον εἶν' ὁμοῦν, εἰς ἑαυ-
 τῷ μεταβάλλει, καὶ ὅτι πάλιν ἄλλα νεαρά ἐκ
 τῶν αὐτῶν παρῆναι μῆτε οὐσίας ἐξωθεν χρε-
 ζῆ, μῆτε ὅπου ἐκβαλλῆ τὰ σαπρότερα προσ-
 δέχεται. ἀρκείται δὲ καὶ χώρα τῆ ἑαυτῆς, καὶ
 ἔλθῃ τῆ ἑαυτῆς, καὶ τέχνη τῆ ἰδίας. μῆτε εἰ ταῖς
 πρῶξις ἰδιούργει, μῆτε εἰ ταῖς ὁμιλίαις φύ-
 ρειν· μῆτε εἰ ταῖς φαντασίαις ἀλλάσσει· μῆτε
 τῆ ψυχῆ καὶ δάπαξ (ὠλεσθεῖται, ἢ ἐκδορνε-
 ῖται, μῆτε εἰ τῶν βίω ἀσχετῶν· κτείνουσι,
 κρηνομοῦσι, καὶ τῶν ἐλαύνουσι. τί δὲ ταῦ-
 τα πρὸς δ' αὐτῷ διάνοιαν μὲν καὶ δαίμονα, φρε-
 νῆν, σώφρονα, δικαίαν, οἷον εἰς πῆσας πηγῆ
 ἀφ' αὐτῆς, καὶ ἄλλοις, βλασφημῶν αὐτῷ, ἢ
 δὲ ὅσα αὐτῷ ἀναβλύσασα. καὶ πῶς ἰδὼν
 ἐκβαλλῆ καὶ κρηνοῦσαν, τὰ χεῖρα ἀσχετῶν αὐ-
 τῷ καὶ ἐκκλῖναι, ὅσα μὲν βαφθῆσθαι. πῶς
 δὲ πηγῶν ἀσχετῶν ἐξῆς, ὅσα μὲν φρένας· φύσσει αὐτῷ
 πάσης ὥρας εἰς ἐλθουδέϊαν, μετὰ τ' ὀδυμῶν, ὅσα
 ἢ πῶς, ἢ ἀσχετῶν. ὅσα μὲν εἰδῶς ὅτι ἐστὶ κῶ-
 μῶς, οὐκ οἶδον ὅπου ἐστίν. ὅσα μὲν εἰδῶς πρὸς ὄλι-
 κῶν φουκῶν, οὐκ οἶδον ὅστις ἐστίν, οὐδὲ τί ἐστὶ κῶ-
 μῶς. ὅσα δὲ εἰς τούτων ἀσχετῶν, οὐδὲ
 πρὸς ὅ, πῶς αὐτὸς κῶμῶν εἶποι. τίς δὲ φαίνεται

σοι ὁ γόν τῆν κροῖς τῆν ἔπαινον φδύγων ἢ δίων,
 ἢ οἱ οὐδ' ὄπου εἰσίν, ὅυτε οἱ πίνες εἰσι γνάσκου-
 σιν. Ἐπαινείθαι θέλεις ὑπὸ ἀνδρώπου, τείς
 τῶρας ἑαυθεῖ καταρωμίνου, ἀρέσκην θέλεις
 ἀνδρώπου, ὅς ἐκ ἀρέσκει ἑαυθεῖ; ἀρέσκῃ ἑαυ-
 τῶ ὁ μετανοῶν ἐφ' ἅπανσι χεδὺν οἷς πρέσας; Μη
 κέ τι μόνον συμπνεῖν θεῖ πδύεχον πᾶσι, ἀλλά
 ἦδη καὶ συμφρονεῖν θεῖ πδύεχοντι πάντα
 νοερώ, ὅς ἦ ἦτον ἢ τῶ νοερά διώαμις πάντη κί-
 χυτο. ὅλα πεφοίτηκε πᾶσαι διωαμίνω, ἢ πδρ
 ἢ ἀεράδης τῶ ἀναπνύσαι διωαμίνω. Γενικῶς
 μὲν ἢ κακία ἐδὸν βλάπῃ δ' ἐκ ὅσον ἢ ἢ κ' ἢ μί-
 ρθ ἐδὸν βλάπῃ τὸν ἔτορον. μόνω ἢ βλαβερά
 ὅσι τῆτω, ὅ ὡδι τέτραπῃ ἢ ἀπὸ μάχῃαι αὐ-
 τῆς, ὅπταν πρῶτθ ἔτως θελήση. τῶ ἔμῳ
 πρῶμερηπῶ τ' ἢ πλῆσιον πρῶμερηπῶν ἐπίσης
 ἀδιάφορόν ὅσιν, ὡς καὶ τὸ πνδυμάπιον αὐτῶ,
 ἢ τ' σαρκίδιον. ἢ τ' ἢ ὅπ' μάμισα ἀλλήλων ἐνε-
 κεν γέγονα μὲν ὅμως τὰ ἢ γμονικὰ ἢ μῶν, ἢ κα-
 στον τ' ἰδίαν κνεῖαν ἔχει. ἐπεὶ τοι ἢ μελλεν ἢ τῶ
 πλῆσιον κακία ἐμῶ κακὸν εἶν, ὅπδρ ἐκ ἔδδξε τῶ
 θεῶ, ἢ να μὴ ἐπ' ἄλλω ἢ τ' ἐμὲ ἀτυχῆν. Ὁ ἢλιος
 κα τα κεχύαδ δοκῆ, καὶ πάντη γέ κέχυται ὅ
 μὲν ἐκ κέχυται. ἢ γὰρ χύσις αὐτῆ τὰ σῖς ὅσιν.
 ἀκπίνες γδὲ αἰ αὐγαὶ αὐτῶ, ἀπ' τῶ ἐκ τῆν
 αδζ λέγονται. ὅπωδιον δὲ π ὅσιν ἀκπῖς, ἰδδδς αὐ
 εἰ δία-

εἰ δ' ἀπὸς σοῦ εἰς ἐσκιασμοῖον οἶκον ἢ ἀφ' ἡ-
 λίου φῶς ἐσοδύμενον θεαίθεο γίνεται κατ'
 βύθον. καὶ ὡσαύτως διαίρεται δὴ πρὸς τὸ σερμέ-
 νιον, ὅταν ἀπαντήσῃ διέρχον ἄν ἐπέκθη α-
 ἔρα. οὐ γὰρ δὲ ἔση, καὶ ἔκαστω λιαθεν, ἔδ' ἐπε-
 σε. ὁ αὐτὸν δὲ πῶς λύπην καὶ διάχυσιν τῆς δια-
 νοίας εἶναι χρῆ, μηδ' αὖτως ἐκχυσιν. ἀλλὰ τὰσιν, καὶ
 πρὸς τὰ ἀπαντῶντα κωλύματα, μὴ βίαιον, μὴ
 ἐξ ἀγδαιῶν πῶς ἐπέκθη ποιῆσθαι. μηδ' ἐμὴν
 καταπίπτειν, ἀλλὰ ἴσασθαι, καὶ ὑπὸ λαμπρῶν τῶν θε-
 λόμενον. αὐτὸ δ' ἑαυτὸ σερμῆσει τῆς αὐγῆς ἢ μὴ
 πρὸς αὐτῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ τὸν φόβον φοβέμε-
 νον, ἢ τοὺς ἀναισθησίαν φοβεῖται, ἢ αἰσθησιν ἐτε-
 ροῖαν. ἀλλ' εἴτε ἔκετι αἰσθησιν, ἔδ' ἐκαστὸν πινθ
 αἰσθησιν, εἴτε ἀλλοιοτρόπον αἰσθησιν κτήσῃ, ἀλ-
 λοῖον ζῶον ἔση, καὶ τὸ ζῶον ἔσται αἰσθησιν. οἱ ἀνθρώ-
 ποι γὰρ ἔσονται ἀλλήλων ἐνεκῶν. δίδασκε δὲ, ἢ
 φέρε. ἄλλως βέλθῃ, ἄλλως νῆς φέρεται. μέν-
 ποι νῆς καὶ ὅταν βύλαβῆται καὶ ὅταν πῶς
 πῶς σκέψιν σφίφεται, φέρεται κατ' βύθον ἔ-
 δ' ἢ ἦτον, καὶ ὑπὸ τὸ πρὸ κείμενον εἰσίναι εἰς τὸ
 ἡγεμονικὸν ἐκαστῶν. πρὸς δὲ καὶ ἐτόρω
 πάντι εἰσίναι εἰς τὸ ἑαυτῶν
 ἡγεμονικόν.

ε 3 ΜΑΡ-